

LØVSTAKKSIDENE

Menighetsblad for Løvestakksiden menighet

DEN NORSKE KIRKE

Nr. 1/2025 Påskenummer

Innvandrerkvinner forteller (s.4–6)

Svein Olaf Drageland forteller (s.8–10)

Avskjed med kantor Mariko (s.12–13)

Løvstakksiden menighet

Solheim kirke, Hordagaten 28

St Markus kirke, Lien 45

Kontor i Hordagaten 28,
5055 Bergen

Kontortid: Ta kontakt på forhånd.

Telefon: 55 30 81 30 / 934 06 822

E-post:

lovstakksiden.menighet.bergen
@kirken.no

Bestillinger av dåp, vielser og
gravferd på Kirketorget:
telefon 55 59 32 10

og kirketorget.bergen@kirken.no

Menigheten på nett:

•www.lovstakksidenmenighet.no
•facebook.com/
lovstakksidenmenighet.no/

Ansatte og menighetsråd

Sokneprest

Anne Line Holme Kroken

Diakonimedarbeider

Grete Beate Lønne

Kirketjener Bjørg Karin Husa

Daglig leder (vikar)

Ragnhild Raubotn Holmedal

Menighetspedagog (15%)

Ida B. Kristensen

Konfirmantleder (20%)

John Bertin Bjørke Hellerslien

Seniorprest/prostiprest Atle Moe

Leder for menighetsrådet

Sverre Johan Nærheim

Menighetsbladet

Utgitt av Løvstakksiden menighet
ved menighetsrådet

I redaksjonen for dette bladet:

Ommund Lindtjørn,
Violet Halder,
Jeanette Øvrebø,
Grete Beate Lønne,
Knut Kvalsvik (formgivning)

Forsidefoto: Knut Kvalsvik

Trykket av RKGrafisk AS

Distribuert av Posten Norge AS

Har du tips til neste nummer?

Frist for innsending: 16. juni.

Epost: lovstakksidene@kirken.no.

Midt iblant oss

På Løvstakksiden bur det menneske frå mange nasjonar og med mange veldig ulike bakgrunnar. Somme av dei har gått igjennom svært traumatiske ting. Nokre finn seg godt til rette her, medan andre slit med forskjellige vanskar også her der vi trur at vi har eit så bra samfunn. Midt iblant oss bur det mange skjebner som vi ikkje er klar over.

I dette bladet har vi snakka med eit utval innvandrarkvinner. Gjennom nokre korte ord om kvar av dei, får vi eit lite gløtt inn i noko som ikkje alle av oss kjenner til.

Vi får også høyre frå Svein Olaf Drageland, som har vakse opp på Løvstakksiden, og har vore feiar, brannkonstabel og brannmester. Han har sett nokre sider av livet som ikkje så mange andre ser, og han har nokre ord vi kan tenkje over.

Denne våren gjekk også vår kantor gjennom 22 år, Mariko Takei, over i ei ny stilling. Det er eit tap for oss, men ein vinst for Johanneskirken der ho no skal jobbe; og også ein vinst for henne sjølv fordi dette er jobben ho har drøymt om. Ho fortel litt om seg sjølv og tida si blant oss.

Knut Arnold Kvalsvik

Vil du gi en gave til menighetsbladet?

Det koster penger å trykke og distribuere bladet. Du kan gi en gave til dette formålet på:

- VIPPS: 645873
- Bankgiro: 5083.05.65067, merk «blad»

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Ring eller skriv. Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

KIRKENS
SOS

Den tomme krossen

Av biskop Ragnhild Jepsen

Foto: Matt Gibson/shutterstock.com

Når kyrkjeklokkene ringer påskehøgtida inn påskeaftan, vitnar dei om at kyrkjesusa er berarar av historie og kontinuitet i bygdene og byane våre. Til saman dannar dei ei lenke som bind oss til kvarandre. Det er som dei syng oss saman.

I vårt bispedøme er vi medvitne om ei tusen-årig historie med lag på lag av menneskets tru og tilbeding. Steinane og veggane i kyrkjesusa er levande fordi dei har teke imot smerte og lidning, glede, kjærleik og sorg frå dei som har vore her før oss. Dei speglar gudslengt og gudsnærvær.

Det paradoksale er at dei også gjev rom for å synleggjere gudsfråvær.

Det sterkaste symbolet i kyrkjerommet vil alltid vere krossen. Symbolinnhaldet i krossen er fleirtydig. Den er eit dødsinstrument. Den er teiknet på oppstoda, og den er uttrykk for sameininga mellom Gud og menneske i Jesus Kristus. Krossen, slik vi kjenner den, vil alltid vere knytt saman med påskens budskap: Jesu lidingssoge, hans død og oppstode.

I påskeforteljinga sine dramatiske døgn er det også ei tid då verda ikkje har nokon Gud. Frelsaren er i denne timen død. I kyrkje-kunsten kjem det til uttrykk i motivet som skildrar korleis Jesu døde kropp vert teken ned frå krossen. Eit likklede vert strekt mellom krossarmane. Mannen som sa at han var Gud, viser seg å vere av kjøt og blod som resten av oss. Og sjølv om vi som ser motivet også veit at berre om nokre få dagar, på påskemorgon, skal kristne over heile verda jublande syng «Kristus er oppstaden», er det som om vi enno

ei tid må leve med eit opent spørsmål utan eit sjølvstapt svar. – Kva vil skje med oss? Kan verkeleg livet sigre over døden?

Verdas angst og menneskets oppleving av det meningslause, av gudsfråværet, må også ha sin stad. For viss vi ikkje torer å setje ord på at det er slik, kan vi heller ikkje tale truverdig om at Gud som lir og døyr langfredag, også deler alle menneskes langfredagar. Og at oppstoda si glede og livskraft ein dag skal bli alle menneskes glede og livskraft.

Vi treng budskapet om håpet og om den tomme grava. Vi treng det i vår del av verda, vi treng det over heile verda. Vi treng det no! For verda er råka av krefter som vil vondt. Det er vanskeleg å ta inn over seg den mengda av frykt og død vi ser omkring oss, nær oss og langt borte. Framfor denne påskehøgtida kjenner vi det igjen, og vi må ta det inn over oss.

I påsken feirer vi at lyset vinn over mørket. Og at vi skal få leve i det lyset. Det er ikkje lovnad om eit liv der alt er godt og smerte ikkje skal vere. Livet har lært oss at dagane kan vere mørke og sorga kjennes som ei klo i bringa som aldri slepp taket.

Men dei kreftene Jesus tek oppgjer med i gravkammerets rom, dei skal ikkje ta overhand. Dei skal ikkje sigre.

For Livet og Håpet er sterkare!

Døden må vike for Gudsrikets krefter!

Livet er gjemt i et jordekket frø.

Se, i oppstandelsens tegn skal vi leve.

Se, i oppstandelsens lys skal vi dø.

(Svein Ellingsen, Norsk salmebok nr 209)

Fra kvinne til kvinne på Løvstakksiden

På Løvstakksiden bor det i dag mennesker fra mange nasjoner. Å komme hit fra et annet land og en annen kultur er ikke bare enkelt, særlig ikke for kvinner. Vi har snakket med noen kvinner som snakker ulike språk og som har besøkt Solheim kirke. Vi ville vite hvordan de har det som beboere i dette området. De delte sine livserfaringer med oss.

Tekst: Violet Halder (Bangladesh) og Jeanette Øvrebø (Norge)

**Foto over og til slutt: Knut Kvalsvik
Øvrige foto: Violet Halder**

Det er mange grunner til at noen kommer til Norge fra andre land, inkludert krig, fattigdom, naturkatastrofer og mer. Dette driver mennesker til å dra til et annet land for å bosette seg på nytt.

Det første problemet i det nye miljøet er språket. Språkproblemer gjør bl.a. at man ikke klarer å uttrykke sine følelser ordentlig. Dette problemet er spesielt uttalt for kvinner. Uansett hvilket land kvinnene kommer fra, er mange av dem fortsatt traumatiserte av fortidens onde opplevelser. Sammen med dette sliter mange med å bli kjent med det nye miljøet, språket og kulturen. Så skal de forberede seg på å overleve og finne arbeid. Alenemødre strever mye med barna sine, og opplever språkproblemer her også.

I denne artikkelen framhever vi historiene til noen kvinner i området.

Violet forteller

Jeg er Violet Halder. Jeg har bodd i Norge i over tjue år, mesteparten av tiden på Løvstakksiden. Den første dagen jeg kom til dette området, ble jeg ønsket velkommen av ekteparet Mick og Heidi. De bodde i leiligheten ved siden av meg, så de var mine nærmeste naboer. Heidi tok meg med rundt i området og viste meg ting. På ettermiddagene satt ofte noen av oss sammen og drakk kaffe og diskuterte ulike temaer med hverandre.

Men Heidi flyttet etterhvert til Oslo, og også Mick dro sin vei.

I mellomtiden ble jeg engasjert som frivillig i lokale aktiviteter. Jeg møtte Kari Kaland Vestbøstad, som jobbet i Solheim kirke som diakon. Hun inviterte meg til å bli med i en

kvinnegruppe. Kvinnegruppen besto av kvinner fra mange land som møttes en gang i uken i Sambrukshuset (i Løvestakkn. 32). Der diskuterte vi kvinners situasjon. Vi tilberedte også tradisjonelle retter fra våre respektive land, og som et resultat ble vi kjent med hverandres matkulturer. Kvinner lærte og underviste også i søm, ullstrikking, håndarbeid og hekling. Men aktivitetene våre stoppet dessverre under corona-pandemien.

Hvert år pleide naboene å rydde rundt huset vårt. Da feiret vi også Nabodagen (siste fredag i mai). Den dagen var ganske hyggelig for meg. Mange av naboene samlet seg, og det ble vist kultur og servert mat fra ulike land i regi av Bergen kommune.

Men etter corona har forholdene endret seg, aktivitetene har avtatt. Alle har det veldig travelt. Det har blitt færre naboer fra Norge, og flere fra andre land, og det oppriktige vennskapet som var utviklet med de gamle naboene, har ikke blitt opprettet med de nye. Jeg tror at folk ikke snakker med hverandre både på grunn av mangel på vilje til å bygge vennskap, men også på grunn av språkproblemer. Som et resultat tilbringer folk fritiden sin inne i hjemmene sine.

Så, på invitasjon fra Ommund Lindtjørn (fra januar 2024), ble jeg med som frivillig på en aktivitet i Solheim kirke. Hver tirsdag er jeg med i «Use Your Talent»-prosjektet. Her kan hver enkelt av oss bruke vårt talent og vår erfaring. Både kvinner og menn kan delta i dette prosjektet.

I tillegg deler Solheim kirke ut mat til folk som bor i området hver torsdag – her liker jeg å delta fordi jeg møter mange mennesker og det bygges vennskap.

Jeg tror at når mennesker skilles fra mennesker, blir vakre sosiale strukturer ødelagt. Mennesker er inspirasjonskilden for alt mitt arbeid. Jeg tror at andres tanker virker frigjørende for meg. Jeg er glad i å jobbe for mennesker.

Mary fra Chile forteller

I 1985 kom Mary Pinto Frias til Norge fra Chile. Hun har bodd i dette området siden 1990. Hun forteller: Etter å ha kommet hit, møtte jeg nok en ny livskamp med to

døtre og en sønn. Ta vare på barna, gjøre husarbeid, tjene penger for å overleve – det var hardt å holde ut. Jeg hadde ingen venner eller slektninger ved min side. Det var også språkproblemet. Jeg begynte på skolen for å lære språket, og jeg jobbet også som sveiser.

Nå har barna mine vokst opp. De er gamle nok til å klare seg selv og de har valgt sitt eget liv. Jeg er nå fri fra mye ansvar. Jeg ikke så opptatt som før, men har mye fritid. Jeg har vært involvert i sosiale aktiviteter i dette området i mange år. For tiden jobber jeg som frivillig med to aktiviteter i Solheim kirke to dager i uken. Jeg administrerer «Bruktkroken» i «Use Your Talent»-prosjektet. Vi selger gamle klær og brukte ting her og pengene går til kirkefondet. Jeg er veldig glad for å være involvert i kirkelige aktiviteter og jeg ønsker å fortsette å være frivillig resten av livet.

Slik situasjonen er i dag, har befolkningen i dette området økt, og det ser ut til at det er flere utlendinger. Jeg har ingen kontakt med mine nye naboer, men jeg kjenner nesten alles ansikt. Flere ganger blir tingene mine stjålet fra kjellerrommet. Noen mennesker er sinte og har dårlig humør.

For oss latinamerikanere er det lettere å komme inn i det norske samfunnet, selv om jeg opplevde mye vanskelig i mitt hjemland, som var et diktatur i 20 år, med mye frykt. Som kvinne føler jeg frihet i Norge. Jeg opplever at jeg får støtte og jeg er glad for å få være en del av det norske samfunnet.

Maria fra Iran

Maria kom fra Iran til Norge i 1997 og har bodd på Løvstakksiden i 9 år. Hun bodde sammen med mannen sin og hadde det bra fram til han begynte med narkotika. Etter at hun ble skilt fra sin mann p.g.a. narkotika-misbruket, flyttet hun til en kommunal bolig. Der har hun en nabo som bråker veldig natt og dag. Det er tyveri, narkomane, tyvegods leveres på natten til naboen, og mye bråk til alle tider av døgnet.

Maria føler seg veldig redd og utrygg der hun bor. På grunn av det fikk hun lite søvn over lengre tid og hun ble syk, fikk angst og depresjon og ble innlagt på sykehus. Hun forsøkte å å forklare situasjonen for kommunen, men de viste ikke forståelse.

Sakina

Sakina Kambic fra Bosnia har bodd i Norge siden 2005. Hun har lite kontakt med naboer og venner. Hun sier at hun har PTSD (post-traumatisk stress-syndrom) og ble misbrukt av onkelen sin i sitt hjemland. Hun er alenemor til en sønn og føler seg trygg i Norge. Hun har tillit til politiet i Norge, men liker ikke lyden av ambulanser.

Sakina er utdannet kokk, men jobber ikke lenger – hun er nå ufør. Hun elsker fremdeles å lage mat og liker når mennesker smiler og ler, men synes det er vanskelig å være blant mange mennesker, da føler hun på frykt. Sønnen er redd for at hun skal ta livet sitt, noe hun har forsøkt flere ganger. Hun ønsker seg en leilighet hvor hun kan føle seg trygg

Rekia

Rekia kommer fra Marokko og har det bra som alenemor. Hun har bodd i området i 16 år. Hun forteller at hun føler seg trygg og trives der hun

bor på Møhlenpris. Hun beveger seg likevel ikke utendørs etter kl. 16.

Sterke historier

Jeanette sier: Det var interessant å prate med kvinnene og høre deres sterke historier. Det er viktig å møtes og lære av hverandres liv for å forstå hverandre bedre.

Uansett hvor mennesker kommer fra har de sin kultur med seg. Når mennesker fra flere land lever i samme område, er det viktig å lære det lokale språket, norsk, i tillegg til ditt eget morsmål – for ikke å glemme utveksling av kunnskap og kultur med hverandre.

Bruktkroken

I menighetssalen i Solheim kirke (underetasjen) har vi en «bruktrok» som administreres av Mary Pinto Frias, og hun sier:

Klær mottas med takk til Bruktkroken i Solheim kirkes menighetssal. Leveres til kirken torsdager mellom kl 14–17 (kjøkkeninngangen).

Hilsen Mary

Om du vil kjøpe ting kan du også komme på «Use Your Talent» tirsdager 11–13, samme sted.

Sokneprest i permisjon

Våren 2025 har jeg fått mulighet til å prøve meg som sykehusprest på Haukeland, fordi de hadde behov for en vikar. Jeg var der 50% i januar og februar og skal være der fra 5. mai til 30. september i 100%.

Det å være sykehusprest er noe jeg har vært nysgjerrig på helt siden studietiden. Jeg har alltid vært fascinert av faget sjelesorg og det har vært spennende å få prøve ut en jobb som det. Sykehusprestene jobber på en annerledes måte enn menighetsprester. De har mye samtaler, er krisestøtte når folk trenger det, og så jobber de mye tverrfaglig med andre grupper på sykehuset.

Det har vært veldig kjekt å få mulighet til å jobbe der litt og jeg har allerede lært masse som jeg tar med meg i prestejobben. Spesielt har det vært meningsfylt å møte mange pasienter og pårørende som opplever ulike krevende situasjoner. Så jeg er veldig takknemlig for alt jeg har fått oppleve på Haukeland allerede.

Men nå ser jeg frem til to måneder i menigheten i mitt hjerte hvor jeg også har det veldig fint!

Anne Line Holme Kroken, sokneprest

Svein er 80 år!

Tekst og foto: Grete Lønne

28. januar fylte Svein Johansen 80 år. I anledning dagen fikk den sprudlende innehaveren av Sveins Grill overrakt en fargerik orkidé fra Løvsstakksiden menighet. Han kunne fortelle at orkidé er hans favoritt. Han bød raust på nydelig hvit dame i store stykker og kaffe.

Svein og konen har drevet spisested og catering sammen i Solheimsgaten siden 1977. Svein har ingen planer om å pensjonere seg, selv om han er blitt 80 år. Han stortrives med å lage mat og prate med gjestene. Sveins Grill er en viktig møteplass for folk i nabolaget.

Løvsstakksiden menighet gratulerer og takker for et godt samarbeid gjennom mange år!

Intervju med Svein Olaf Drageland

Mange som vokste opp på Løvstakksiden har en sterk tilknytning til området, selv om de har bodd andre steder i mange år. De har gjerne gode minner fra nabolaget, skolen og kirken. Svein Olaf Drageland er en av dem. Han har mye kunnskap om nabolaget, og han har gode minner fra Solheim kirke. Han har to viktige budskap til alle: Vi må respektere og bry oss om hverandre, og vi må være opptatt av brannforebygging.

**Tekst og foto: Grete Beate Lønne
Gamle bilder: privat**

Svein Olaf Drageland er født i 1955. Han vokste opp i en firemannsbolig i Blekenberg 56. Far var rørlegger, og mor var husmor. Svein Olaf ble døpt 10. juli 1955 i interimkirken i Hordagaten 37. Interimkirken var en midlertidig kirke i den gamle villaen som hadde vært kommunehus i Årstad. Årstad var egen kommune fram til 1915. Solheim kirke ble innviet som sognekirke i Solheim sokn i 1956. Området var preget av utbygging, og mange av innbyggerne arbeidet på Bergen Mekaniske Verksted (BMV) med skipsbygging i Solheimsviken.

– Jeg vokste opp i et trygt og godt hjem med mor og far og tre søsken. Det var aldri alkohol og banning hjemme, og jeg drikker ikke alkohol i dag heller, sier Svein Olaf.

– *Hvilke minner har du om Solheim kirkes rolle i lokalsamfunnet?*

For de som var interessert i å gå i kirken, var det nå en ny kirke med en prest som var oppriktig interessert i folk, og det var alltid masse folk i kirken.

Thorvald Halvorsen Kvaale var en helt spesiell sokneprest. Han pleide å stå i kirkedøren på søndagene med svart prestekjole og hvit krage. Han håndhilste på hver enkelt, husket navn og gjerne hvor folk bodde også. Han ble på en måte kjent med alle som gikk i kirken. Hvis kirkegjengere uteble om søndagene, gikk Kvaale og ringte på til vedkommende for å høre hvordan det sto til. Jeg husker også en dame i uniform som

gikk på besøk til folk i menigheten. Det må ha vært menighetssøsteren, Aslaug Dyrkolbotn.

– *Du gikk på søndagsskolen i Solheim kirke. Hva husker du best fra den tiden?*

Jeg var den tredje i rekken av en søskenflokk på fire. Da jeg var fire år, i 1959, var min søster dobbelt så gammel som meg, siden hun var åtte år. «Du må være med», sa hun. Det handlet derfor om å bli tatt med av en bestemt frøken på åtte år.

Klokken 10 ble kirkedøren åpnet av søndagsskolelærer Johannes Lyder Holsen. Kaare Lund Bendixen var også søndagsskolelærer.

Vi hadde søndagsklær, altså finklær, på søndagene. Bibelhistoriene og en tavle av stoff, en flanellograf, som søndagsskolelæreren satte figurer på etter hvert som han fortalte fra Bibelen, husker jeg godt. Vi måtte sitte fint i ro, og jeg husker ennå at jeg var så liten at føttene var vannrette og ikke stort lengre enn setet på stolen. Vi hadde søndagsskolekort som var fullt av stjerner, både trykte og sølv- og gullstjerner. Vi lærte noen sanger, og søndagsskolen var ferdig når gudstjenesten begynte kl. 11. Av og til var vi med på gudstjenesten også. Bibelhistoriene var de samme som vi skulle igjennom i kristendoms-timene på skolen.

Noen ganger kunne vi komme tilbake om kvelden for å se film. Jeg tror det kostet 25 øre pr. billett. Det var stumfilmer, altså film uten lyd. Søndagsskolelærer Johannes Holsen arrangerte filmkveldene. Jeg gikk på søndagsskolen til 1962.

– Hvilke andre aktiviteter i kirken var du med på?

Etter noen år der vi spilte mye fotball, meldte noen av oss guttene fra gatene på Løvestakksiden oss inn i ungdomskubben, Triangelguttene KFUM. Den holdt til i menighetssalen i Solheim kirke. Det var greie møter, spillkvelder med blant annet couronne, bordtennis og brettspill, og turer til Løvestakkens topp. Til Varden, som vi sa. Lederne var Helge og Bjørn Gjellestad og Svein Johannessen. Vi dro på leir til Skotnes på Askøy. Massevis av ungdommer, både gutter og jenter, dro med båt fra Nøstet til Askøy.

Vi reiste på leir på Ungdomsheimen på Kvamskogen i romjulen og nyttårshelgen i 1966/67. Da var jeg i skitrekket der for første gang. Prest Kjell Grønner var med oss. Sønnen til domprost Per Lønning var også med oss. Han var jevn gammel med meg. Jeg var med i Triangelguttene fra 1964 til 1968.

– Du ble ikke døpt i den nye kirken, men du ble konfirmert i Solheim. Hvordan var det?

Konfirmasjonen var i mai 1971. Det var sokneprest Andersen som konfirmerte oss. Den gang var det mange konfirmanter i Solheim, og vi var oppdelt i flere grupper. Undervisningen foregikk i flere lokaler. Jeg gikk på konfirmasjonsforberedelser i Løbergsveien 73b, i huset som menigheten eier. Alle gutter skulle se fine ut på håret, og tradisjonen med langt hår tok en ny vending for de fleste av oss.

– Hvordan var oppveksten på Løvestakksiden på 1960- og 1970-tallet? Fant dere på mye artig?

Vi trillet kjempesvære snøballer når det var mye snø. En gang trillet de like ut i Søndre Skogvei. Der ble de liggende og sperre for trafikken. Tyngdekraften hjalp oss til ugagn. Bussen måtte rygge og kjøre ned Sygnagaten forbi Solheim kirke, for så å kjøre Løbergsveien til endestasjonen ved Fanagrensen. Så måtte ploegen komme for å lage passasje igjen. Nei, vi var ikke alltid helt greie barn.

Svein Olaf har skrevet flere tekster om oppvekst på Løvestakksiden. Disse tekstene finner dere under Historier fra en bydel – Årstad – Bergen byarkiv.

– Hva gjorde du da du var ferdig med grunnskolen og skulle velge en yrkesvei?

Jeg fikk sommerjobb på Solheim kirkegård, og der var jeg med på allslags tenkelig arbeid. Jeg var blant annet med på arbeidet med utvidelsen av Øvre Solheim kirkegård i området der det tidligere hadde vært brakker. Det ble hentet store kampesteiner fra eiendommen der interimkirken hadde stått, og de ble brukt til bygging av murene på Solheim Øvre.

Så ble jeg lærling hos Bergen kommune, brannseksjonen. Læretiden var tre år, med undervisning på kveldstid. Jeg var skorsteinsfeier i Bergen fra 1972 til jeg begynte i Fjell kommune i 1977. I 1978 flyttet jeg til Sotra med familien min. Da ble jeg kombinert skorsteinsfeier og brannkonstabel. Fra 1990 til jeg gikk av med pensjon, var jeg overbrannmester. Jeg hadde brannsjefvakt i et firedelt vaktopplegg til 2012.

– Når bestemte du deg for å bli brannmann?

Jeg ønsket å bli brannmann allerede fra 7-årsalderen. Det var en drøm hos mange små gutter, men hos meg ble dette ønsket sterkere med årene.

Nå har jeg vært pensjonist i 13 år, og jeg er fortsatt engasjert i brannforebygging. Jeg har et budskap:

Gjennom 40 års engasjement (1972–2012) med brannlovgivning innenfor forebyggende brannvern, beredskap og utrykninger til branner og ulykker, også der mennesker har omkommet, har jeg sett og erfart mye. Jeg har på nært hold erfart mennesker på skadesteder som kjenner seg maktesløse og fortvilet.

Vi mennesker skal kunne bo trygt i eget hjem. Klarer alle som bor hjemme å komme seg ut av boligen sin på egenhånd? Er det mange som må ha hjelp av en pårørende for å klare dette? Norge har nullvisjoner mot ulykker og død på flere områder. Brannforebyggerne jobber for å redusere branntilløp og dødsbranner. Sotbranner inne i skorsteiner kan lede til husbrann og bybranner. Skorsteinsfeierne forebygger sotbrann og kontrollerer rømningsveier, skorsteiner og ildsteder. Glemsomhet og alderdom gir mye større risiko for å omkomme i branntilløp enn for yngre mennesker. Personer over 70 år har fire til fem ganger høyere risiko for å omkomme i brann enn resten av befolkningen, skriver Bergens Tidende 17.03.25

Tidligere reiste jeg rundt fra skole til skole på våren i mai/juni og snakket med elever på 5. klassetrinn (nå 6. trinn). Jeg viste film fra brannvernforeningen og snakket om å redde, varsle, slukke, om brannårsaker og rømningsveier. De fem viktige ordene.

– Noe annet du brenner for?

Vi må bry oss om menneskene rundt oss. For en del år siden opplevde jeg at en nabo ikke hentet posten og avisen sin, men det var lys på hjemme hos ham. Jeg begynte da å levere post og avis på døren hans. En dag var ikke posten og avisen hentet inn. Jeg kontaktet politiet fordi jeg var bekymret for naboen. Politiet rykket ut, og de fant mannen død hjemme. Han hadde familie som han ikke hadde kontakt med lenger.

– Hvilken rolle kan kirken spille for barn og unge i dagens samfunn?

Kunne kirken samle ungdom og motvirke at man snakker ufint om andre religiøse samfunn? For alle har den samme skaperen som har laget

Drageland som feier, bilde laget av kunstneren Danielle Emilie Olsen

jorden vår. Vi mennesker er unike på mange områder. Vi er utstyrt med en rekke sanser, og vi er i stand til å glede oss over skaperverket. Det å samle barn og ungdom og gi dem gode og positive interesser, er viktig.

Voksne må *aldri* snakke negativt om mennesker som har en annen tro. I dag er det mange med annen tro, hudfarge og klesdrakt. Vi må aldri snakke negativt om det som har med ulike trossamfunn å gjøre. Når voksne tidligere snakket om nazister, lausunger, uekte barn og tyskerunger, hørte barna det, og det påvirket dem. Kloke voksne vokter munnen sin. Barn lytter til det de voksne snakker om. Prester har en veldig viktig rolle. De kan for eksempel invitere alle som er elever på Ny-Krohnborg skole med på klubb, kanskje de fra 12 år.

Vi må lære barna at det er viktig å være venner og være glade i hverandre, ikke snakke negativt om mennesker som går i andre kirker og bedehus og i andre trossamfunn. Prestene kan samle barn og unge og vise at alle er velkomne i kirken, avslutter Svein Olaf engasjert.

Og husk: **Sjekk røykvarsleren til alle du er glad i!**

Ungdommer på Løvsstakksiden

Litt informasjon om konfirmantarbeidet og om den nye klubben for ungdom i Løvsstakksiden menighet.

Tekst og foto: Audun Haddal og Anne Line Holme Kroken

I år skjer det mye artig i menigheten når det gjelder ungdomsarbeidet.

Gamingklubb

Først litt om den nye gamingklubben vi har etablert: Fra høsten startet vi «Solheim gaming og gratis mat» – klubb for ungdommer i nærområdet. Den er klokken 17.30 hver tirsdag, og drives av John Bertin Hellerslien, som har jobbet for menigheten i noen år nå.

Når ungdommene kommer på klubben, blir de først med på matlaging. Maten kan være alt i fra toast, eller en annen middagsrett som de kan ønske seg på forhånd. Vi har for eksempel hatt taco, sushi, pizza eller julegrøt.

Etter at vi har spist kan ungdommene henge i sofagruppen i menighetssalen, eller spille forskjellige ting på hybelen. Vi har både Playstation 5 og Nintendo Switch.

På et tidspunkt har vi tidebønn rundt alteret i kirkerommet.

Gaming er gøy!

Tilbudet er populært, og planen er å fortsette å ha kirken åpen for ungdommer hver tirsdag ettermiddag. Hvis noen ønsker mer informasjon kan de ta kontakt med John Bertin, eller JB som han kalles i det daglige.

Konfirmantarbeid

Så litt om konfirmantarbeidet: Nytt av i år er at vi har med en ny frivillig som hjelper til med undervisning. Han kommer fra Bergen og heter Audun Haddal. Audun og sokneprest Anne Line

har ansvar for konfirmantarbeidet, men samarbeider nært med JB og ungdomsklubben. Selve undervisningen foregår i Solheim kirke og har vekslet mellom annenhver uke og en gang i måneden.

Audun Haddal

Vi følger

undervisningsopplegget «Delta Konflogg» av Brage Molteberg Midtsund, som gir en grunnleggende innføring i kristen tro. Vi samles først for å snakke om ulike temaer, og tilbringer resten av ettermiddagen med de andre på ungdomsklubben.

Konfirmantene er også av og til med på gudstjenester på søndagene.

Et høydepunkt fra året er konfirmantleiren, «Camp Vestland», som konfirmantene deltok på i høst. Den var i Norheimssund, på internat-skolen Framnes og ble arrangert av KFUK/KFUM. Her var det flere hundre deltakere, og leiren varte i 4 dager.

Konfirmantene hadde et kjekt og variert program. Leiren hadde både undervisning, gudstjeneste og disco og kveldsshow.

Nå er det ikke lenge til selve konfirmasjonsdagen, som er den 4. mai. Da blir det stor feiring i St Markus kirke!

Sokneprest Anne Line leder tidebønn

Avskjed med kantor Mariko Takei

Mariko Takei har sittet på orgelkrakken (og pianokrakken) i Løvtakksiden menighet siden høsten 2002. Denne våren gikk hun over i ny stilling i Johanneskirken, og vi hadde avskjed med henne søndag 2. februar. Vi har stilt henne noen spørsmål om henne selv.

Tekst: Mariko Takei/Knut Kvalsvik

Foto (fra avskjedsfesten): Grete Beate Lønne

– Hva er din bakgrunn, hvordan havnet du i Norge, hvordan havnet du i Løvtakksiden?

Jeg er født og oppvokst i Japan, et sted som heter Nishinomiya. Det er en bydel mellom Kobe og Osaka. Jeg begynte tidlig å spille, og tok min Associate Degree i piano ved Osaka College of Music i 1991.

Foreldrene mine er aktive i den Lutherske kirken i Aotani, og der var jeg også mye med. Kirken og menigheten er grunnlagt av Norske misjonærer (NLM) og der møtte jeg også mange norske familier. Jeg fikk lyst til å besøke dette landet nærmere Nordpolen, og da ble det til at

jeg fikk mulighet til reise på anbefaling av en misjonær.

Destinasjon Fjellhaug bibel- og misjonsskole i Oslo (1992–94) fikk stor betydning for livet mitt, for det vekket min interesse bl.a. for orgelet som instrument. Tilbake i Japan ønsket jeg meg fort tilbake til Norge igjen for å studere orgel og kirkemusikk. Da ble det Griegakademiet i Bergen, og etter det studier i København. Jeg fikk muligheter til å øve på byens store orgler, og Johanneskirkens fantastiske instrument fascinerte meg veldig.

En dag fikk jeg en forespørsel fra Solveig Sjursæther (som jeg ikke kjente) om jeg var interessert i å vikariere i Løvtakksiden menighet, da de hadde stort behov for vikar.

Det endte med 22 fine år i menigheten som ansatt kantor der. Dette er jeg svært takknemlig for!

– Hva minnes du mest fra tiden i Løvtakksiden, hva synest du mest at du har oppnådd?

Det har vært fantastisk å få møte så mange hyggelige og positive mennesker som har støttet meg i så mye. Et menighetsråd som har gitt meg rom og muligheter til mye av det jeg har ønsket. Etter en del utfordringer der to menigheter ble slått sammen til en, opplevde jeg i senere år at mye har gått seg til, og at det er mange nye muligheter.

Da jeg ytret ønske om å fornye instrumentparken, tok det ikke lang tid før det ble realisert. Nytt flygel og to nye piano har vært av stor betydning for musikklivet, og ikke minst reoveringen av det fine Frobenius-orgelet i St Markus kirke i 2023 – alt takket være velvillighet og generøse gaver. Dette har vært gode verktøy i arbeidet med de mange konserter og gudstjenester. Julekonserter, Lucia-feiring (fra 2002, nemlig 21 ganger!!), St Markus-sangerne, korkonserter, Afternoon Tea Concerter og samarbeidet med

Griegakademiet. St Markus er kanskje kirken med best akustikk i byen. Det er mange som mener det.

– Hvilke håp og ønsker har du for din nye jobb?

Når jeg nå er tilbake til kirken der jeg på en måte startet min karriere, så er det med ærbødighet og respekt for Johanneskirken og all den kirkemusikalske virksomhet som er og har vært der, og i Bergen domkirkemenighet som jeg er ansatt i nå. Gode gudstjenester med rike musikalske opplevelser for menigheten er det store målet mitt. Med de fine instrumentene jeg får utfolde meg på, så er dette til ære for Gud som er mitt faste holdepunkt. Når jeg i tillegg får mulighet til å spille på Johanneskirkens fantastiske klokkespill, noe som tilhører stillingen, hva mer kan jeg ønske meg da? Soli Deo Gloria!

– Andre ting du måtte ha lyst til å si?

Jeg er veldig takknemlig for å ha fått arbeide i denne menigheten sammen med staben, musikerne, kunstnerne og menneskene rundt i kirkene, og for at erfaringene herfra kan tas med videre til mitt nye arbeid!

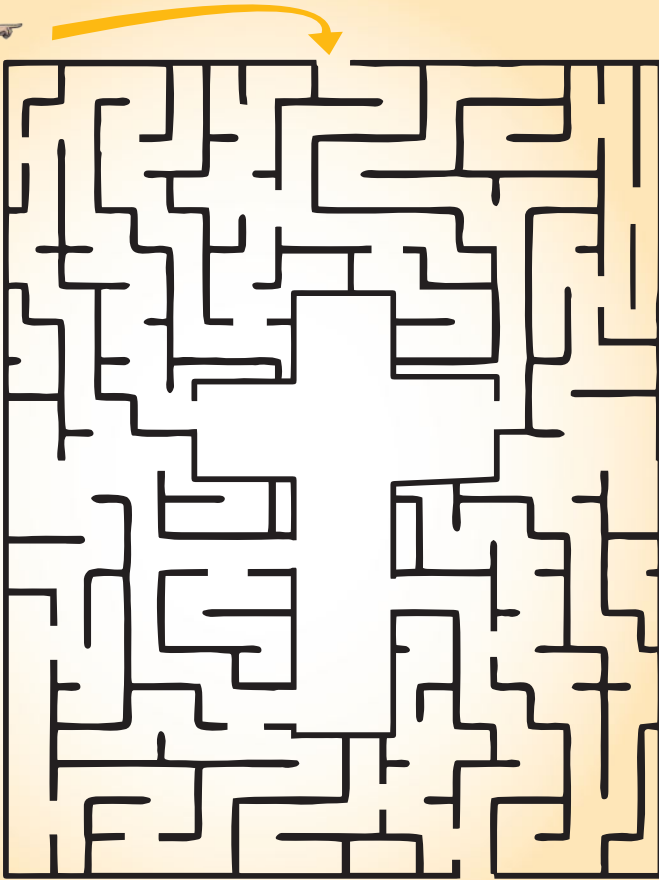

Barnas

LABYRINT
Hjelp Maria
å finne
veien til
graven.

FARGELEGG bildet av Jesus som viser seg for Maria etter at han døde og stod opp igjen.

Tegning: Chiara Bertelli

Hemmelig melding til agenter

Bruk agentalfabetet for å tolke meldingen.

דכב ןלצצק לכצ

כצק דל ככצ

Vitser:

- Du lukter så godt i dag. Hva har du tatt på deg?
- Rene sokker.

Det mystiske agentalfabetet:

ן ן ז ד א ן ג א ה ל ן י ן ג ל ז צ א

A B C D E F G H I J K L M N O

ל ן ן ק ל ן ן ד ד ן ן ן ן ן ן ן ן

P Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

Gi bladet **Barnas**
til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00

Har du hørt
om han som
sov så tungt at
senga knakk?

Påskefest 2025

I mange år nå har Den norske kirke i Bergen laget til det vi kaller «Påskefest».

Påskefest 2025 går av stabelen 6.–27. april i alle kirkene i Bergen. Gjennom disse ukene inviteres du med på et bredt spekter av konserter, gudstjenester, utstillinger og musikalske opplevelser – fra barokkmusikk og klassiske pasjonsverk til jazzkonserter og nyskrevet musikk. Flere av arrangementene er gratis, andre har billettsalg, og det er noe for enhver smak og alder.

Les mer på www.paskefest.no.

NB! Avlyst: Påskejazzkonserteren som var planlagt i St Markus kirke lørdag 26. april med Andrea Myhre Kvartett, er dessverre utsatt til september.

Salme våren 2025

Ved Jesu føter ei stille stund,
når ordi kjem frå hans eigen munn,
når eg og Jesus åleine er,
då er det hugnad å liva her.

Kvar finst ein fagrare stad på jord?
Kvar høyrest visare sanningsord?
Når eg og Jesus åleine er,
då ynskjer eg ikkje meire her.

Her må det tunge og vonde fly.
Her vert eg alltid i striden ny;
for eg og Jesus åleine er,
den største løyndom fær løysing her.

Så lat då koma kva koma vil.
Eg veit den stad eg skal springa til
der eg og Jesus åleine er.
Kven kan då standa imot oss her?

Og snart so kjeme den stundi rik,
då eg av nåde vert honom lik.
Då eg med Jesus i himlen er
og talar saman som aldri her.

Matias Orheim (1884–1958)

Frå *Songar og salmar*, Lunde forlag 1920

Det skjer våren 2025

✚ Om **gudstjenester**, se neste side.

✚ Det er **vegetarmiddag** mandager kl.16–18 i menighetssalen i *St Markus kirke* i underetasjen (egen inngang på nedsiden av kirken). Voksne kr. 50, barn gratis, betaling på Vipps eller kontant.

✚ «**Use your talent**». Hver tirsdag kl.11–13 kan du komme i *menighetssalen i Solheim kirke* (underetasjen) for være med på aktiviteter du selv har lyst til, samt oppleve sosialt samvær. Vi bruker kjøkkeninngangen (på baksiden av kirken).

✚ **Ungdomsklubb** med gratis middag og gaming hver tirsdag kl.17:30–21:30 i *menighetssalen i Solheim kirke* (underetasjen). For unge i ungdomsskolealder. Siste gang 17. juni.

✚ **Onsdagstreff** en onsdag i måneden kl. 12–14 for deg som er ledig på dagtid.
Datoer etter påske:

- 07. mai (Solheim kirkes menighetssal)
- 04. juni (St Markus kirkes menighetssal)

✚ **Løvsingers:** Hver onsdag er det barneklubb for barn opp til 4. klasse i *Solheim kirke* kl. 17:00–17:45.

✚ **Kveldsandakt** hver onsdag kl. 19–20 i *Solheim kirke*. Enkel liturgi, tanker fra Lukas-evangeliet, tid til ettertanke og lystenning. Siste er 14. mai.

✚ **Småbarnstreff m/babysang** hver fredag kl. 11–13 i *Solheim kirke*. Ledet av Ida B. Kristensen. Datoer etter påske: 25. april, 9. mai, 16. mai, 23. mai.

Solheim kirke
Hordagaten 28

St Markus kirke
Lien 45

Våre to kirker

I Løvstakksiden menighet er der ingen Løvstakksiden kirke, i stedet har vi de to kirkebyggene St Markus og Solheim. Vi holder gudstjeneste avvekslende i hver av dem, som vist på denne siden, og har også mange andre tilstelninger i begge, som vist på forrige side.

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

April

06. april kl. 11, 4. søn. i faste,
● **Solheim**, Johannes 6,24–36
«Jeg er livets brød»

13. april kl. 11, Palmesøndag,
● **St Markus**, Johannes 12,1–13
Salving og inntog

Tor 17. april kl. 11, Skjærtorsdag,
Solheim, Johannes 13,1–17
Jesus vasker disiplenes føtter

Fre 18. april kl. 11, Langfredag,
Solheim, Lukas 22,39–23,46
Lidelsesberetningen

20. april kl. 18, Påskedag,
St Markus, Johannes 20,1–10
Den tomme graven

27. april kl. 11, 2. søn. i påsketiden,
● **Solheim**, Johannes 20,24–31
Jesus og Tomas

Mai

04. mai kl. 11, 3. søn. i påsketiden,
St Markus, Markus 6,30–44
Jesus metter 5000
Konfirmasjonsgudstjeneste

11. mai kl. 11, 4. søn. i påsketiden,
● **Solheim**, Johannes 14,1–11
Veien, sannheten og livet

18. mai kl. 11, 5. søn. i påsketiden,
● **St Markus**, Johannes 17,6–11
Jesus ber for sine

25. mai kl. 11, 6. søn. i påsketiden,
● **Solheim**, Matteus 6,7–13
Bønnen «Vår Far»

Tor 29. mai kl. 11, Kr. himmelfart,
Solheimsviken kai, Johannes 17,1–5
La din Sønn bli herliggjort
Friluftsgudstjeneste sammen med
Årstad og Fridalen menigheter

Den stille uke

Juni

01. juni kl. 11, Søndag før pinse,
● **St Markus**, Johannes 16,12–15
Når sannhetens Ånd kommer

08. juni kl. 11, Pinsedag,
Solheim, Johannes 14,23–29
Løfte om Ånd og fred

15. juni kl. 11, Treenighetssøndag,
● **St Markus**, Lukas 24,45–48
Tilgivelse for folkeslagene
Sommergudstjeneste/sommerfest

29. juni kl. 11, 3. søn. i treenighet,
● **Solheim**, Markus 10,13–16
Jesus og barna

Juli

13. juli kl. 11, 5. søn. i treenighet,
Solheim, Matteus 18,12–18
Sau på villspor, bror som synder

27. juli kl. 11, 7. søn. i treenighet,
St Markus, Markus 5,25–34
Hun som rørte ved Jesu kappe

August

10. aug. kl. 11, 9. søn. i treenighet,
Solheim, Lukas 6,36–42
«Døm ikke»

● = anledning til dåp

● = lek gudstjeneste (uten prest)